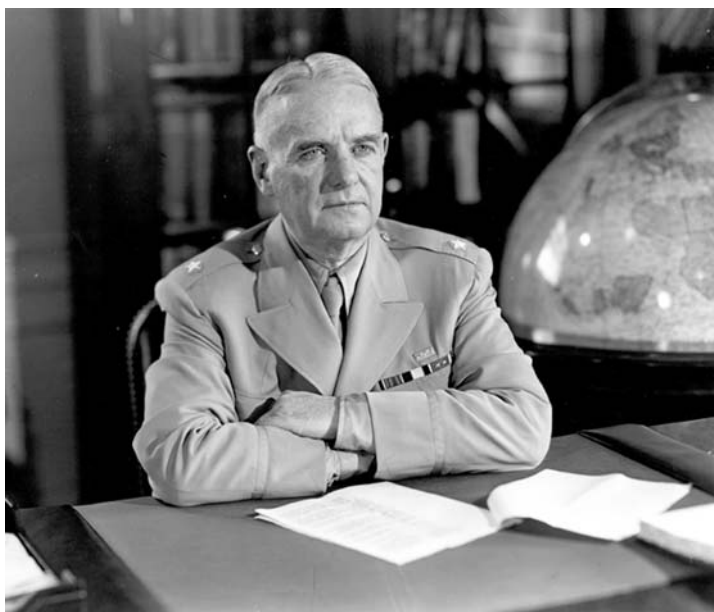

V čase Teslovy smrti vrcholila zběsilost 2. světové války, a jak mi důvěrně sdělil zmocněnec Úřadu kustoda cizineckého majetku (OAP) Irving Jurow, v zemi vskutku působila pátá kolona nacistických sympatizantů, kteří se soustředili hlavně v New Yorku. To byl pravděpodobně hlavní důvod, proč se o Teslův smrtící paprsek zajímal vedoucí Úřadu pro strategické služby (OSS) Bill Donovan. V srpnu 1942 byli z německé ponorky vysazeni dva němečtí špióni, kteří byli zároveň americkými občany, a k tomu ještě šest infiltrátorů z Německa, kteří však byli později dopadeni, aniž stačili uskutečnit plánované sabotáže na železnicích, mostech, v tunelech, hydroelektrárnách a na přehradách, protože někteří z nich přešli na americkou stranu.

William Joseph Donovan (1883–1959), zvaný „Divoký Bill“, ředitel Úřadu pro strategické služby (Office of Strategic Services, OSS), předchůdce dnešní CIA. Je považován za otce zakladatele CIA a jeho socha dosud zdobí vstupní halu velitelství CIA v Langley ve Virginii.

Zdroj: https://cs.wikiquote.org/wiki/William_Joseph_Donovan

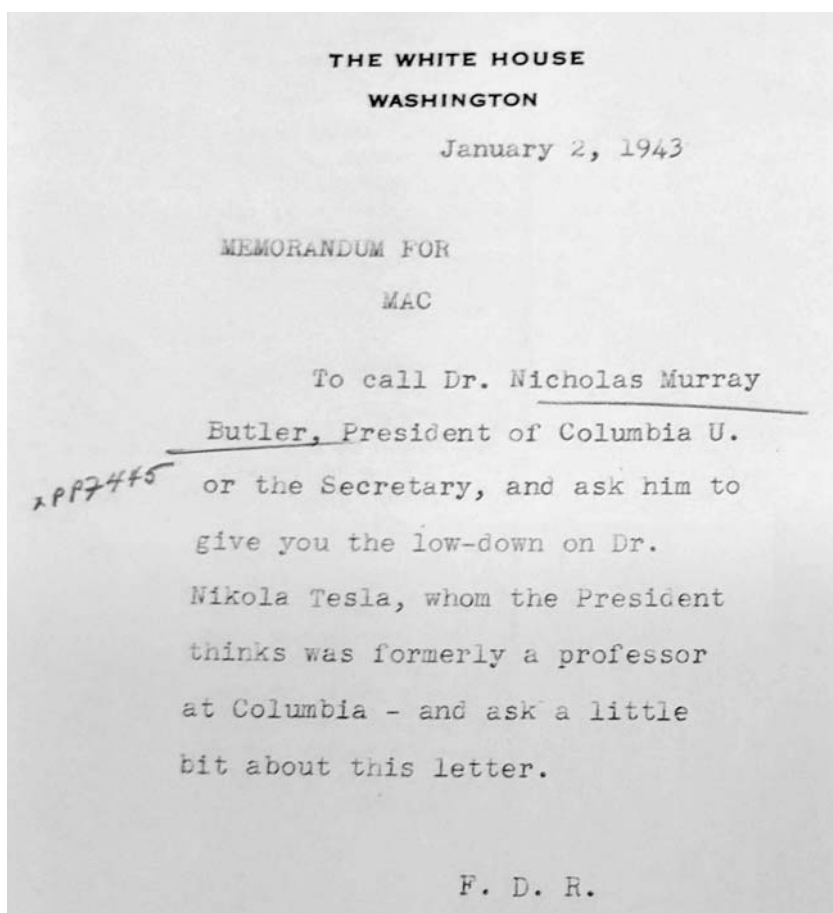
Mezitím prezident Franklin D. Roosevelt v obavách, že by Němci mohli zkonstruovat atomovou bombu dřív než spojenci, zvážil i možnost, že by Teslova částicová zbraň mohla být funkční, a tak vydal dne 2. ledna 1943 následující memorandum:

Bílý dům
Washington
2. ledna 1943

Macovi [„Mac“ byl prezidentův tajemník Marvin H. McIntyre]

Zavolejte dr. Nicholasu Murrayi Butlerovi, rektorovi Kolumbijské univerzity ... a požádejte ho o interní informace o dr. Nikolovi Teslovi, jenž podle rektora býval na Kolumbijské profesorem – a trochu se ho poptejte na tento dopis.

FDR [Franklin Delano Roosevelt]

Přípis Franklina Delano Roosevelta ze dne 2. června 1943 ohledně možného setkání s Nikolou Teslou

Je zřejmé, že oním „dopisem“ vlastně myslel paprsek smrti. Prezident patrně zvažoval možnost dohodnout s Teslou schůzku, aniž tušil, že se čarodějův zdravotní stav rychle zhoršuje. Tím méně mohl vědět, že již o sedm dní později bude vynálezce mrtev.

Rok po Teslově smrti zůstával výsledek války stále nejistý. Hitler se opět pokusil zaútočit na Ameriku přímo tím, že poslal dvě další ponorky, aby se „vynořily na pobřeží u Amagansettu“, za oblastí letovisek Hamptons na odlehlém výběžku Long Islandu. Z ponorek vystoupili čtyři záškodníci. Byli sice zpozorováni pobřežní hlídkou, ale za tmy se jim podařilo proklouznout a nějak, pravděpodobně po železnici, urazit 172 kilometrů a dostat se až do samotného srdce New York City. Jejich cílem byly velké Teslovy turbíny nezbytné pro provoz podzemní dráhy. Byly ukryté v rozsáhlých podzemních prostorách pod stanicí Grand Central Station. Zbraní sabotérů byl písek. Kdyby se jim ho povedlo nasypat do velkých generátorů, doslova by zastavili celé město. Přepřavovat by se nemohli ani cestující, ani zásoby, ani vojenské jednotky. Kdyby sabotéři uspěli, ochromili by celý New York a znemožnili by dodávky zboží do přístavů a na frontové linie. I tito muži byli naštěstí dopadeni, dva z nich popraveni. Popravu zbývajících dvou zamítl prezident Roosevelt výměnou za vyzrazení zpravodajských informací.¹³

V Trumpově zprávě se výslovně uvádí, že i kdyby Tesla prodal detailní popis konstrukce částicové zbraně sovětské straně, neměly by tyto podrobnosti pro vojenské účely žádný význam.

„I když šetření nevyneslo na světlo nic důležitého pro naše válečné úsilí,“ napsal dne 4. února 1943 Homer Jones veliteli zvláštního oddělení pro válečnou politiku (Special War Policies Unit) při Ministerstvu války Lawrenci M. C. Smithovi, „jsme přesvědčeni, že pátrání bylo rozhodně užitečné a ospravedlnitelné jako preventivní bezpečnostní opatření v národním zájmu.“¹⁴

Od nynějška za pár let bude možné, aby národy bojovaly bez armád, lodí či pušek, a to s pomocí zbraní s mnohem děsivějšími ničivými účinky a dosahem, nemajících prakticky žádného omezení. Kterékoli město v libovolné vzdálenosti může být nepřitelem zničeno a nebude na Zemi síly, která by mu v tom mohla zabránit. Pokud chceme odvrátit blížící se katastrofu a stav věcí, který může tuto

planetu proměnit v peklo, měli bychom neprodleně urychlit vývoj létajících strojů a bezdrátového přenosu energie a použít k tomu veškeré mocenské pravomoci a národní zdroje.

sdělení Nikolý Tesly Johnu O’Neillovi, zhruba v roce 1925¹⁵

I když se Trump stavěl k Teslově vynálezu odmítavě, položky D, F a Q v jeho zprávě odkazují na vysoce technické a dosud tajné Teslovo pojednání, sepsané v roce 1937 a nazvané *New Art of Projecting Concentrated Non-dispersive Energy Through Natural Media* (Nové metody vysílání koncentrované nerozptylné energie přirozenými médii). Zdálo se, že navzdory Trumpovu prohlášení skýtal tento spisek příslib podrobného popisu reálných funkcí částicové zbraně, schopné ničit tanky a letadla a zapalovat výbušniny. Byť tedy Trump otevřeně odmítl Teslovu zbraň jako nepodstatnou, jiná oddělení vojenské rozvědky pokračovala v pátrání po funkčním modelu. V září 1945 plukovník T. B. Holliday, vedoucí technické laboratoře inženýrského oddělení na letecké základně Wright Field v Daytonu ve státě Ohio, napsal Úřadu pro strategické služby dopis, v němž vyjádřil přání zjistit, kde se zbraň nachází. Velitel kontrarozvědky James R. Murphy z Úřadu pro strategické služby mu odepsal:

Vážený plukovníku Hollidayi,

od chvíle, kdy jsem 5. září obdržel Váš dopis, a po rozhovoru s vojínem Bloycem Fitzgeraldem jsme v souvislosti s Vámi zmiňovanými údaji procházeli záznamy úřadu a hovořili s majorem Coolidgem a dalšími lidmi. S potěšením budu všemožně spolupracovat, abych Vám zprostředkoval zmiňovaný výtisk nebo překlad [v pozdějším dopise Murphy výslovně uvádí „Teslovy písemnosti“], ale obávám se, že v našich složkách se nic takového nevyskytuje.

S nesmírnou úctou

James R. Murphy

Během čtyřicátých let tedy pátrání pokračovalo a neustalo ani později. Co se mne osobně týkalo, od roku 1976 až do roku 1984 můj úkol spočíval mimo jiné v tom, abych toto tajemné a velmi žádané pojednání vypátral.

Léto 1984: Konference o Teslovi v Colorado Springs

Předseda Teslovy mezinárodní společnosti Toby Grotz a fyzička a parapsycholožka Elizabeth Rauscherová se rozhodli svolat první mezinárodní konferenci o Teslovi. Tato konference se pak konala každé dva roky, celkem sedmkrát, a většinu z nich pořádal Steve Elswick. Všechny se uskutečnily v Colorado Springs, poblíž místa, kde v roce 1899 stála Teslova experimentální bezdrátová stanice. Byl jsem pozván, abych na první z těchto konferencí přednášel spolu s analytikem pro simulace válečných konfliktů Tomem Beardenem, se specialistou na ozonovou terapii Georgem Freibottem, s bratry Jamesem a Kennethem Corumovými, badateli zabývajícími se výzkumem Teslova odkazu, dále s Robertem Golkou, jenž postavil dvě obří Teslovy cívky, Teslovým prasynovcem Williamem Terbem, srbským teoretikem Rastkem Magličem, badateli Oliverem Nicholsonem, Charlesem Yostem a Morayem Kingem a lékařem a parapsychologem Andrijou Puharichem, jenž měl pojednat o otázkách využití Teslovy technologie ke změnám mozkových vlnových vzorců na velké vzdálenosti.¹⁷

Dvě schémata částicové zbraně

Ve svém příspěvku jsem se chtěl soustředit na Teslův vztah s Johnem Pierpontem Morganem. Na diapozitivích a v diskusi jsem se chystal doložit, jak přesně došlo k rozpadu jejich partnerství a jak bylo na Teslově rukopisu dramaticky nápadné, když z jejich ujednání během roku 1906 sešlo. Pokud vím, byl jsem prvním badatelem, který dospěl k závěru, že se Tesla nervově zhroutil, když si uvědomil, že finance na dokončení stavby bezdrátového zařízení ve Wardenclyffu nakonec nezíská.

Mé letadlo přistálo v Denveru večer před konferencí, ale autobus do Colorado Springs se opozdil, a tak jsem dorazil, když Andrija již deset minut přednášel. Puharich se dříve účastnil i sjezdu společnosti amerických psychotroniců a Bob Beck, jenž společnosti předsedal, mu předal Teslovu přihlášku patentu na částicovou zbraň. Po tomto přísně tajném dokumentu se už dlouho pátralo a Puharich zveřejnil všechny podrobnosti přímo před mýma očima! Byla to dějinná událost. Pochopil jsem, že příslušník armády a veterán 2. světové války, jenž se s Teslou setkával během posledních měsíců vynálezceva života, jistý Ralph Bergstresser, s nímž jsem později vedl rozhovor, na tomto dokumentu čtyřicet let „seděl“, a nakonec ho odevzdal Beckovi, který ho obratem předal Puharichovi.

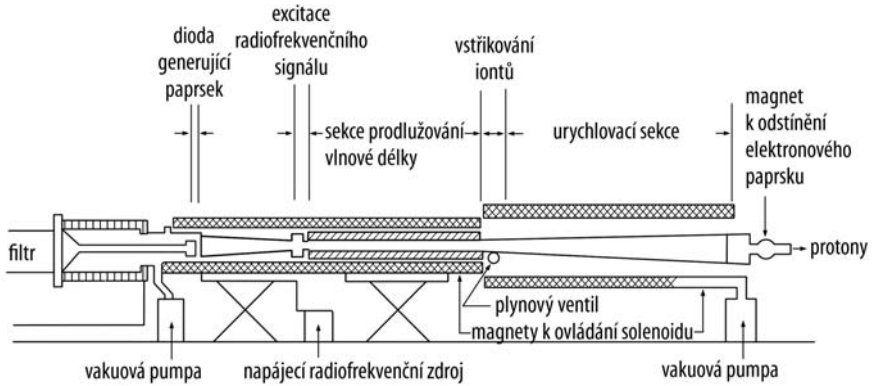

Schéma sovětské částicové zbraně publikované v americkém časopise *Aviation Week* v roce 1977

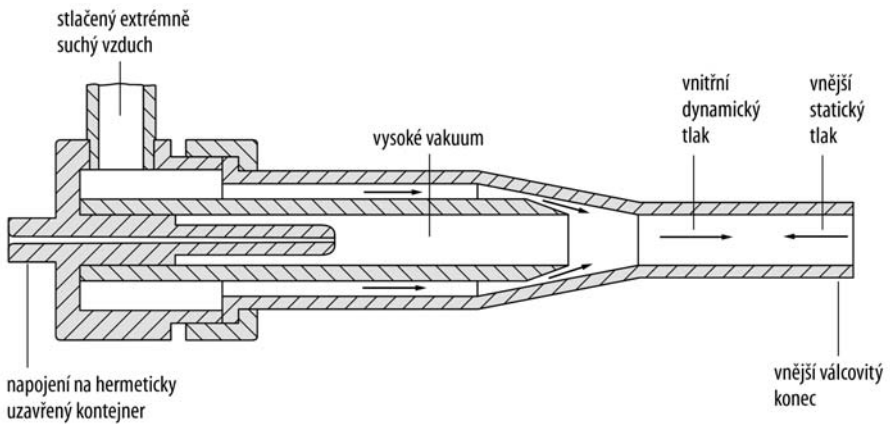

Schéma Teslovy částicové zbraně prodané sovětské straně v roce 1935

Analytik pro simulace válečných konfliktů, plukovník Tom Bearden si všiml celkové podobnosti mezi Teslovou kresbou částicové zbraně, zveřejněnou teprve v roce 1984, a sovětskou kresbou částicové zbraně, publikovanou v roce 1977. Na kresbách lze zajisté pozorovat četné odlišnosti, ale pokud sovětská strana Teslovo schéma získala (kresba dole) již v roce 1935, lze dojít k logickému závěru, že za čtyřicet let design postupně doznal takových změn, že se mohl podobat obrázku nahoře.¹⁸

Záhy poté si Tom Bearden všiml pozoruhodné podobnosti mezi Teslovou kresbou částicové zbraně, zveřejněnou teprve v roce 1984, a konstrukčním plánem sovětské částicové zbraně, zveřejněným již o sedm let dříve v americkém časopise *Aviation Week and Space Technology* ze dne 2. května 1977. Když jsem oba konstrukční plány porovnal, musel jsem souhlasit. Usoudil jsem, že když v roce 1943 profesor Massachusettského technologického institutu John G. Trump vydal svou zprávu, v níž Nikolu Teslu a jeho vynálezy bagatelizoval, nebyl tento přísně tajný dokument z Teslovy pozůstalosti zkonfiskován. Američané dopustili, aby se specifikace zbraně dostaly za železnou oponu, kde je sovětská strana podrobila analýze. Ironií zůstává, že zatímco specifikace této zbraně byly před americkou veřejností utajeny, byly zároveň studovány, rozpracovány a rozvíjeny v Sovětském svazu! Ukázalo se však – jak se ještě později zmíním –, že Teslovo napojení na Sovětský svaz bylo komplikovanější, než jsem se původně domníval.

Jednou z ústředních charakteristik paprsku smrti byla skutečnost, že o žádný „paprsek“ nešlo. Tesla si totiž uvědomoval, že kdyby opravdu použil elektromagnetický svazek, paprsek by se rozptýlil a ztratil by účinnost. Teslova genialita spočívala v myšlence použití tenkého paprsku „částic“, drobných částíček wolframu, vypuzovaných z hlavně děsivou silou.

Od Nancy Czitové, prasnachy Teslova nejbližšího spolupracovníka Colemana Czita, jsem se dozvěděl, že Tesla a Czitův syn Julius Czito kolem roku 1918 vysílali laserové či laseru podobné paprsky na Měsíc a měřili dobu jejich odrazu. Věděl jsem, že Tesla vymyslel laseru podobné efekty již v 90. letech 19. století, ale brzy pochopil, že pokud by měl sestrojít zbraň s dosahem mnoha set kilometrů, paprsek světla nebo elektromagnetické energie by se rozptýlil a byl by neúčinný. Tehdy přišel s myšlenkou střílet mikroskopické „broky“, jež by se nerozptylovaly a zachovaly by si ničivou sílu.

Andrija Puharich se podle mě oklikou dostal k počátku. Upozornil mě na důležité Teslovy archívy uložené na Hammondově hradě v Gloucesteru ve státě Massachusetts, prozradil mi důvěrné informace od Teslova životopisce Johna O'Neilla (včetně spekulací o tom, že Bernard Baruch sehrál roli v přesvědčování J. P. Morgana, aby v závěrečné fázi upustil od financování projektu Wardencllyffe), sepsal významnou stať o Teslově „zesilovacím vysílači“ a nyní vynesl na světlo světa dlouho hledané a přísně tajné Teslovo pojednání o částicové zbraně.